

44 - 189β

1673. Ἀπόφασις τοῦ Μεγάλου Διερμηνέως Παναγιωτάκη Νικουσίου, δι' ἐπιτρόπων, ἐν Μυκόνῳ, ἀπὸ 12 Αὐγούστου, περὶ ἀποζημιώσεως δι' ἀνθρωποκτονίαν, ἐν 56α, σ. 89 - 92.

(Ἡ ἀπόφασις ὀρίζει νὰ δώσῃ ὁ ἐναγόμενος, φονεὺς τοῦ πατρὸς τοῦ ἀνηλίκου ἐνάγοντος, ἀμέσως μὲν 20 ρεάλια πρὸς διατροφήν του, μετὰ δὲ τὴν ἐνηλικίωσίν του ἕτερα 40, ὅπερ ἀποτελεῖ μᾶλλον ποινὴν τοῦ ἐναγομένου, ὑπὸ τὴν μορφήν ἀποζημιώσεως τοῦ ἐνάγοντος).

45 - 191α

1674. Ἀπόφασις Βοεβόδα Μυκόνου, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ Μεγάλου Διερμηνέως Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, ἀπὸ 25 Ἀπριλίου, περὶ πωλήσεως προικίου ἀκινήτου ὑπὸ τοῦ ἀνδρός, συναινέσει τῆς κυραίας, ἐν 56α, σ. 94 - 96.

(Ἡ μὴ «κουτετζίονάδα» προίξ ἐπιτρέπεται ν' ἀπαλλοτριωθῇ ἐφ' ὅσον συναίνει εἰς τοῦτο καὶ ἡ σύζυγος, ἥτις, συνεστῶτος τοῦ γάμου, εἶναι ἡ κυρία τῆς προικίος, τοῦ ἀνδρός ἔχοντος ἐπ' αὐτῆς δικαίωμα ἐπικαρπίας).

46 - 191β

1674. Δάνειον ἐν Νάξῳ, ἐν 195α, σ. 225 - 228.

(Ἡ ὀφειλέτις παραδίδει εἰς τὸν δανειστὴν ὅλην τὴν ἀκίνητον περιουσίαν της, ὅστις τοῦ λοιποῦ θὰ εἰσπράττῃ τὰ προϊόντα τῆς γῆς, τὰ μισθώματα κλπ., θ' ἀποδίδῃ δὲ ταῦτα ἅμα τῇ καταβολῇ ὑπὸ τῆς ὀφειλέτιδος ἢ τῶν κληρονόμων της τμήματος τοῦ χρέους της ἐκ ρεαλίων 110, διότι τὰ ὑπόλοιπα ρεάλια 100 θὰ συμψηφισθοῦν πρὸς τὰς εἰσπράξεις ἐκ μέρους τοῦ δανειστοῦ τῶν εἰσοδημάτων τῶν ἀκινήτων).

47 - 192α

1675. Δωρεὰ ἐν ζωῇ, ἐν Νάξῳ, ἐν 195α, σ. 228 - 232.

«... ἡ Γ. Γ. ... καὶ γνώμην ἀβίαστον κάμνει δυνατὴν καὶ ἀκατάλυτον ντονατζιόνε πρὸς τὸν ... ἀξάδελφόν της Ν. Γ. τὰ κάτωθεν ὀνοματισμένα ὑποστατικά πό' χει καὶ τῆς εὐρίσκονται ἀπὸ προικιοῦ ἐδικό της... διὰ πολλὰς χάρες

καὶ καλωσύνες πὸν ἀπ' αὐτὸν ἔχει γνωρισμένες καὶ διὰ τὸ σιμότερον τῆς συγγενείας. . . Ὁ δὲ Ν. Γ. δεχόμενος τὴν καλὴν τῆς προθυμίαν καὶ τὸ σπλάγγνος τῆς συγγενικῆς ἀγάπης ὑπόσχεται καὶ αὐτὸς ἀπὸ ἄλλον μέρος εἰς εὐχαρίστησιν καὶ ἀντιχάριταν τοῦ αὐτοῦ δωρήματος νὰ ἔχη πάντα τὴν ἔγνοια τῆς σὲ ζωὴν καὶ θάνατον. . . Ἀκόμη λέγει καὶ τοῦτο: ὅτι, ἂν εἶχε τὴν εὐρῆ καμμία χρεία ἢ ἄλλη σωματικὴ ἀσθένεια ὅπου νὰ χρειάζεται βοήθεια καὶ ὁ αὐτὸς ἐξάδελφος νὰ μὴν τὴν ἐπισκέπτεται εἰς τὰ χρειαζόμενα ὅλα, νὰ ἔχη ἐξουσίαν νὰ ἀπλώθῃ ὅπου εἶχεν θελήσει ἀπὸ τὰ καλά τῆς νὰ πουλῆ διὰ νὰ κυβερνᾶται. . .».

48 - 192β

1675. Σύμβασις καλλιεργείας κτήματος ἐν Νάξῳ, ὡς «μισιάρικου»,

ἐν 195α, σ. 235 - 236.

«...εὐρισκόμενα τὰ δύο μέρη ταῦτα: πρῶτο μὲν ὁ Δ. Μ., τὸ δὲ ἄλλο μέρος ὁ Γ. Γ. ὁμάδι μὲ τὴν συνβίαν του τὴν Καλὴν ἤλθασιν καὶ τὰ δύο μέρη εἰς σὲ ὄνομα παντικίου, λέγοντας ὁ αὐτὸς Γ. ὅτι πῶς ἔχει ἓνα κομμάτι χωράφι ἀπὸ πουρκίον τῆς γυναίκας του. . . Τόσα τὸ αὐτὸ προᾶμα ὡς καθὼς εὐρίσκειται καὶ ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ αὐτὸ προᾶμα τὰ ἐκδίδεται ὁ αὐτὸς Γ. καὶ ἐντέλλεται καὶ παραδίδει το εἰς τὰς χεῖρας καὶ ἐξουσίαν τοῦ Δ. καὶ τῶν κληρονόμων του, τὸ ὁποῖον τοῦ τὸ δίνει διὰ παντί, νὰ τὸ δουλεύῃ κατὰ τὴν τάξιν τῶν παντικίων ὀλονῶν, τὸ ὁποῖο νὰ γίνῃ ἀμπέλι, καὶ ὅ,τι διάφορον ἐξαποστείλει ὁ θεὸς σὲ κρασί ἢ σὲ ἄλλην ἰντρούδα, νὰ παίρῃ ὁ καθένας τὴν ἐμισί, ἔτζι αὐτοί, ἔτζι οἱ κληρονόμοι τως καὶ διὰ τιμὴν καὶ πληρωμὴν τοῦ ἄνωθι παντικίου διὰ τὸ λεγόμενον προᾶμα ἔδωσε ὁ Δ. εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Γ. καὶ τῆς συνβίας του κάρτα πέντε. . . ὡς καθὼς ἐσυνιβάστησαν ἀνάμεσόν τως καὶ κράζεται πληρωμένη καὶ σατζαφαρισμένη ἤγουν εἰς τὸ ἓνα τετάρτι ἀπὸ πᾶσα τέσσερα τοῦ προαμάτου ὀλονοῦ, ἤγουν εἰς τὴν πᾶρτην πὸν ἐξουσίαζεν ὁ Γ. καὶ ἡ γυνὴ του καὶ ὁπότε καιρὸν ἤθελε γυρέψει ὁ Γ. καὶ οἱ κληρονόμοι του νὰ τὰ μοιράσουν, νὰ μὴν ἔχουν ἐξουσία, μόνου ἄς εἶναι ἀνάμεσον τως πάντοτες. . . Ὁ ἀλληλογίσας νὰ τὸ πληρώνη. . .».

49 - 193β

1676. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου, ἀπὸ 19 Σεπτεμβρίου περὶ διεκδικήσεως κληρονομίας,

ἐν 56α, σ. 96 - 99.

(Ἐκ τῆς ἀποφάσεως συνάγεται, ὅτι ἐν Μυκόνῳ δὲν ἴσχυεν ὁ θεσμὸς τῆς συνεισφορᾶς τῆς προικῆς, τοῦ κληρονομικοῦ μεριδίου τῶν προικισθεισῶν θυγατέ-

